

Αγία Αναστασία η Ρωμαία, η Οσιομάρτυς

/ [Βίοι Αγίων](#)

Η Αγία Αναστασία η Ρωμαία, η Οσιομάρτυς τιμάται από την Εκκλησία κάθε χρόνο στις 29 Οκτωβρίου.

Οι κνήμες «μετά δέρματος» της Αγίας και η δεξιά της βρίσκονται στη Μονή Γρηγορίου Αγίου Όρους.

Απότμημα του Ιερού Λειψάνου της Αγίας βρίσκονται στη Λαύρα Αγ. Αλεξάνδρου Νέβσκι Αγίας Πετρούπολης.

Κάρας τομήν ἤνεγκε ῥώμη καρδίας,

Βλάστημα Ῥώμης, Μάρτυς Ἀναστασία.

Τλῆ δὲ Ἀναστασίῃ ἐνάτῃ ξίφος εἰκάδι ὀξύ.

Ἡ ὁσία Ἀναστασία ἐζήσῃ στα χρόνια τοῦ Δεκίου (κατ' ἄλλους τοῦ Διοκλητιανοῦ) καὶ Βαλλεριανοῦ καὶ καταγόταν ἀπὸ τὴ Ρώμη. Ὄταν πέθαναν οἱ πλούσιοι γονεῖς τῆς, διαμοίρασε τὴν περιουσία που κληρονόμησε στους φτωχοὺς καὶ αποσύρθηκε σὲ μοναστήρι.

Ὄταν τὴ συνέλαβε ὁ ἡγεμόνας Πρόβος (περὶ τὸ 256 μ.Χ.), υπενθύμισε στὴν Ἀναστασία τὴν ἀνθηρὴ νεότητά της, γιὰ τὴν ὁποία θὰ ἔπρεπε νὰ ἀρνηθεῖ τὸ Χριστό. Τότε, δυναμικὴ υπήρξε ἡ ἀπάντησή της Ἀναστασίας: «Εγώ, εἶπε, μία ωραιότητα καὶ νεότητά γινωρίζω, ἐκείνη που δίνει ὁ Χριστός στις πιστές καὶ γενναίες ψυχές, που προτιμοῦν γι' Αὐτόν τὸ θάνατο ἀντὶ ἄλλων ἐγκόσμιων ἀγαθῶν, ὅταν αὐτὰ προτείνονται γιὰ τὴν προδοσία τοῦ Θεοῦ τους. Πλούτη εἶχα ἀφθονά. Δὲν τὰ θέλησα. Ἀλλὰ τὸ Χριστό μου τὸν θέλω καὶ ἀπ' Αὐτόν καμία δύναμη δὲ θὰ μπορέσει νὰ με χωρίσει. Ἀν ἀμφιβάλλεις, δοκίμασε». Εξαγριωμένος ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν ὁ Πρόβος, τὴν μαστίγωσε στὸ πρόσωπο καὶ τὴν ἀπλῶσε σὲ ἀναμμένα κάρβουνα. Ἐπειτα, τὴν κρέμασε καὶ τῆς ἐσκίσε τὸ σῶμα. Μετὰ ἔκοψε τους μαστοὺς τῆς, ξερίζωσε τὰ νύχια τῆς καὶ τελικὰ τὴν ἀποκεφάλισε. Ἔτσι, ἡ Ἀναστασία πήρε τὸν ἀμαράντινο στέφανο τοῦ μαρτυρίου.

Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε

Ἀσκήσει ἐκλάμπασα ὥσπερ παρθένος σεμνὴ ἀθλήσεως αἵμασι τὴν τῆς ἀγνείας στολὴν ἐνθέως ἐφοίνιξας • ὅθεν, Ἀναστασία, ὡς ὁσία καὶ μάρτυς, χάριτας ἰαμάτων ἀποστράπτεις ἐν κόσμῳ πρεσβεύουσα τῷ Σωτῆρι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας νάμασι, καθηγνισμένη ὁσία, μαρτυρίου αἵμασιν, Ἀναστασία πλυθεῖσα, παρέχεις τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν καὶ σωτηρίαν τοῖς προσιοῦσιν, ἐκ καρδίας, ἰσχὺν γὰρ νέμει, Χριστὸς ὁ βρύων, χάριν ἀέναον.

Κάθισμα

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀνετέθης Ὅσια, νεκρώσασα σαρκός, ἐγκρατεῖα τὰ πάθη, εἰς

ὕψος δ' ἀνέδραμες, μαρτυρίου περίδοξον, ἐναθλήσασα, Ἀναστασία νομίμως, καὶ τόν δράκοντα, καταβαλοῦσα εἰς χάος, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.